34ste jaar. — Nr 3 Zaterdag 8 januari 1887

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

Men schrijft in te **Tongeren** bij M. COLLÉE, uitgever en eigenaar van dit blad.

De *Postrijder* verschijnt 's dinsdags, 's donderdags en 's zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten *franco* gedaan worden aan den uitgever, **groote Markt, n° 37-39, te Tongeren.**

Abonnement

Drie maal per week **6** francs per jaar.
Twee » » **5** » »
Een » » **4** » »
Een blad afzonderlijk **15** centimen.
De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.
Aankondigingen **15** centimen per drukregel
Reclamen, vonnissen en andere artikels vooraan of midden in het blad : **1** fr. den drukregel.

TONGEREN, 8 JANUARI.

Nieuwjaarsgiften

aan Z. H. Leo XIII.

2de LIJST.

Bedrag der vorige lijst	fr. 555,00
MM. Indeken kapelaan te Tongeren	10,00
Haelewyck id.	10,00
Caimo id.	10,00
Naamloos van Tongeren	5,00
Parochie Rixingen.	
MM. Pollenus pastoor	10,00
Jacobus Timmermans en familie	7,00
Eenige parochianen	18,00
Rondhaling in de kerk	5,75
Totaal der parochie Rixingen fr. 40,75.	
Parochie Lauw.	
MM. J. Denis, pastoor	10,00
Naamloos	2,00
L. T.	2,00
Totaal der parochie Lauw, fr. 14,00.	
Totaal fr.	444,75

Van alles wat.

Er is weinig nieuws in den politieken wereld. De *Postrijder* heeft schoon zijnen verrekijker in al de richtingen van den politieken gezichtender te draaien, hij is gelijk zuster Anna die niets zag aankomen.

Overal heersecht kalmte en stilte. Debulgaarsche kwestie schijnt te slapen en de oorlogsberichten, die d zer dagen in omloop waren, beginnen te stillen. Alzoo verwezentlijkt zich het woord van den ouden keizer van Duitschland, die onlangs zegde gelijk wij het verhaald hebben, dat, zoolang hij zou leven, Europa van den oorlog zou bevrijd zijn. Des te beter.

⁂

Als wij nu den toestand in België aanschouwen, dan vinden wij ook weinig nieuws in de politiek. Onze staatsmannen zijn in vakantie en, waarschijnlijk gebruiken zij hunnen ledigen tijd om aan hunne vrienden en kennissen nieuwjaars-bezoeken te doen en gelukwenschen toe te sturen, juist gelijk gij en ik.

⁂

Wat de kwestie van den persoonlijken militairen dienst aangaat, deze is verzekerd in korten tijd eene begrafenis van eerste klas te krijgen. Het vrije katholieke land wil niet van den *alleman soldaat* hooren. Minister Beernaert heeft verklaard dat het wetsontwerp d'Oultremont geenszins het ontwerp van het gouvernement is en generaal Pontus, minister van oorlog, heeft insgelijks gezegd dat hij dit ontwerp niet stemmen zal. Eens te meer verwezenlijkt zich hetgeen de *Postrijder* over lang gezegd heeft, dat noch het land noch het gouvernement iets te doen willen hebben met alle verzwaring van den soldatendienst.

Is dat niet, geachte lezers, het schoonste nieuwjaarsgeschenk dat het katholiek gouvernement aan het land geven kon ?

⁂

Vermits wij van gouvernementen wetsontwerpen spreken, zullen wij nog in eenige woorden de wetten opsommen welke de Kamer van volksvertegenwoordigers in deze zitting stemmen zal.

Wet over de beperking van het werk der vrouwen en kinderen in de mijnen en fabrieken, wet over het betengelen der dronkenschap, wet over het onderhouden der voorwaarden van gezondheid in de fabrieken, wet over de werkmansmaatschappijen of *volkszeevereenigingen*, ziedaar geachte lezers, eenige der wetten waarmede zich de Kamer in dezen zittijd zal bezig houden. Dat zijn allemaal wetten die veel meer de belangen van het volk en het welzijn van den arbeider als het politiek betreffen.

⁂

Vergelijkt met deze houding van het katholiek gouvernement de houding van het onlangs omvergeworpen geuzen gouvernement.

De geuzen aan het roer hadden maar een doel, politiek en niets dan politiek te maken. Wat het lot van burger en werkman aangaat, daar geuzen die jongens deftig den bliksem van. Zij spraken wel van verbeteringen van allen aard die zij wil den inbrengen, maar, gelijk men hier te Tongeren zegt, *klappen zijn geen oorden*. Ook liet de welverdiende straf zich niet laag afwachten en de kiezers smeeten dien heelen geuzenboel van het bewind af. Sinds toen heerscht vrede en kalmte in België.

⁂

Het is een oud liedeken, welk de liberalen aanheffen ieder maal dat de katholieken aan het bestuur komen : « *dat het land ten ondere gaat, dat de katholieken tot niets bekwaam zijn !!!* »

Ze schreeuwen dat liedeken zoo hard, dat men zou denken dat zij het zelf gelooven ! Ongelukkiglijk verheffen zich in hun nidden van tijd tot tijd de eene of ander andere gewichtige steu, die al dat gejammer tot stilzwijgen dwingt.

Zoo had, dezer dagen, een liberaal gewaagd het ministerie te beschuldigen van, tijdens de bloedige onlusten te Charleroi, in meert laatleden, niet op de hoogte zijner plicht te zijn geweest en te laat gekomen te zijn met de gevraagde hulp.

Het was aan den heer minister niet moeilijk te bewijzen dat de troepen aang-bracht werden *zoo spoedig mogelijk !* zijn groodig antwoord moest iedereen bevredigen, toen een liberaal, een man van kennis en gezag en die zelf ter plaatse was van die betreurenswaardige gebeurtenissen, M. Pirmez het woord vroeg en zegde : *Dat het ministerie volkomen zijnen plicht gekweten had, dat het gemakkelijk is van naderhand te zeggen :* « men had dit, of men had dat moeten doen », *niets is er moeilijker om te voorzien dan het onvoorzienlijke !* » Dat is er een !

En nu eene kleine herinnering :

In het jaar 1870, werd er aan onze grenzen een bloedige strijd geleverd, het fransch leger werd door de Pruisen te Sedan on de vlucht gedreven en dreigde den belgischen bodem te overwelligen ; in die akelige tijdsomstandigheden, waren de katholieken insgelijks aan het bewind en na den oorlog verklaarde M. Frère, alsdan nog het kopstuk der liberale partij, dat het ministerie niet beter had kunnen doen dan het gedaan had ! Dat zijn er twee !!

Die bekentenissen zeggen genoeg dat de katholieken zoo onbekwaam niet zijn dan de geuzen het wel beweren.

Zoo is het overigens in alle vakken van 's lands bestuur.

Wat de geldkwestie, bij voorbeeld, betreft, het liberaal ministerie boorde ons den grond in, het tekort klom altijd aan ; de katholieken, in twee jaar bestuur, hebben het evenwicht hersteld en de toekomst belooft een schoon overschot !

⁂

Minister Thonissen heeft in de Kamer verklaard dat de eenige Katholieke onderwijzers die recht hebben op pensioen en dit van Van Humbeeck niet konden bekomen, in 't gelijk zijn gesteld en thans hebben wat ze moeten hebben.

Maar buiten die klas zijn er nog vele onderwijzers die verscheidene jaren hun aanded in de pensioenkas gestort hebben, en die, en zij in de aangenomen scholen dienst doen, zou een willen voortgaan met te storten. Dit wordt hun geweigerd en dit is even onbillijk als de weigering van een gewettigd pensioen. Voor hen ook diende er gezorgd te worden, want zonder dat gesteten de officiecle onderwijzers een voorrecht medeelig voor het vrij onderwijs en strijdig met de gelijkheid der Belgen voor de wet.

⁂

Lezer, hebt ge al eens nagegaan wat groot getal moorden, zelfmoorden, vechtpartijen en andere ongelukken, in de leste dagen plaats hadden ?

Hebt ge al eens nagedacht, welk toch de oorzaak van al die rampen is, die op zekere huisgezinnen neervallen ?

Welnu, van de tien zeven keer, worden die rampen teweeg gebracht door den *jeneverduivel*.

Tot schande van ons land moeten wij zeggen dat die duivel hier meer en meer de heerschappij, en men de ongelukken en misdaden niet meer tellen kan, die hij op een jaar doet ontstaan.

Waar de jeneverduivel langs de voordeur binnenkomt, gaat de rust, de vrede, de welvaart en de gezondheid langs de achterdeur uit.

Meer dan dat, de jeneverduivel, die zich in den beginne voordoet als een plesante vriend, als een goed kameraad, toont zich heel gauw als een bloedige misdadiger.

Het is hij die den dronkaard het mes, den revolver, de bijl of den hamer in de hand geeft, om den moord te begaan.

O. hoeveelen, die in dronkenschap eene slechte daad begingen, wien bloed op de handen vloog — bloed soms van vrouw en kinderen — hebben zich wanhopig in de gevangenis de haren uit het hoofd getrokken !

Hebt ge gelezen hoe Pals van Antwerpen zijne vrouw vermoordde, zijn arm kind verwoondde en zijn eigen den hals afsneed ? De *Postrijder* heeft het verleden donderdag verhaald.

Het was de jeneverduivel, die hem tot die misdaden aanzette !

Hebt ge gelezen hoe mes en revolver in de ruzie en vechtpartijen hun bloedig werk deden ?

Altijd, altijd dezelfde duivel !

Hebt ge gelezen hoe vrouwen en kinderen op huune armoedige zolders omkwamen van honger ?

Het was omdat de jeneverduivel den man, den vader, den kostwinner onophoudelijk verbeestte en onbekwaam maakte om te werken !

Hebt ge gelezen hoe ongelukkige dronkaards 's morgends in den sneeuw werden doodgevonden, doodgevrozen ?

Nogmaals diezelfde jeneverduivel, die er de oorzaak van is.

Men moet niet verre zoeken naar de oorzaak van ondergang en armoe.

Voor het grootste paart is de jeneverduivel er de schuld van, zooals bij grootenheels de schuld is van het werkstaken en van het oproerstoken.

De werkman is over het algemeen, in den grond van de ziel, een goede kerel, eerlijk, braaf, werkzaam en liefderijk voor vrouw en kinderen ;

Maar het is de wallebakkerij, die hem zijn eigen geluk doet vernietigen ; die hem kwaad en slecht worden doet.

Als het overtollig jeneverdrinken kon uitgeroeid worden, zou de wereld nog geen soort van paradijs kunnen worden.

Zoolang de werkman, wij zullen niet zeggen een borrel *drinkt*, maar den jenever met volle maten *verzwelgt*, is hij, en hij alleen de schuld van zijne armoe, zijne ellende en zijn ongeluk.

Landbouw.

Algemeene opmerkingen over de landbouw-waarde der commerciale meststoffen.

III.

In de praetijk, heeft de vergelekene studie der vertakking van de wortelen der verschillende planten het grootste belang.

Wij hebben gezien dat de wortelen slechts de meststoffen door hunne *haren* opslorpen. De plaats waar de haren staan, is nejaald en verandert steeds. Zekere planten putten enkel de bovenste lagen van den grond uit, omdat hare wortelen zich bijna uitsluitelijk in dit gedeelte ontwikkelen. Dit zijn de granen, de grasplanten enz.

De planten die hartwortelen (racines pivotantes) schieten, trekken vooral haar voedsel uit de diepe lage van den grond en gedeeltelijk uit den ondergrond. Daarom moet men zooveel mogelijk, de planten die hartwortelen schieten op de planten doen volgen waarvan de wortelen langs de bovenste lagen van den grond voortloopen.

⁂

Wat nu de diepte aangaat op dewelke men de scheikundige meststoffen moet gebruiken, dit hangt vooral af der manier van vertakking van de wortelen.

Hoe dieper de wortelen der planten den grond indringen, hoe dieper men de meststoffen kan bedelven. Het ware van geen nut meststoffen als bedekking voor de beeten te gebruiken. Indien de vruchtbaarmakende stoffen niet in aanraking met de wortelen komen, dan zijn zij van geen nut voor de planten.

Indien de wortelen zich in de bovenste lagen van den grond ontwikkelen, dan kan men zekere meststoffen als bedekking gebruiken.

⁂

Volgens hetgeen wij hier boven gezegd hebben kan men reeds besluiten dat een meststof des te meer werking zal hebben dat het oplosbaarder en verdeelbaarder in den grond is.

De onoplosbare meststoffen mogen *soit* als bedekking gebruikt worden. Hetzelfde dient gezegd te worden van de meststoffen die, alschoon oplosbaar, toch weinig verdeelbaar zijn gelijk de zouten van potasch.

Er bestaat slechts een enkel meststof dat men redelijk als bedekking kan gebruiken, dat is de soda-nitraat.

⁂

De *landbouw-waarde* van een meststof hangt af :

1° Van de hoeveelheid vruchtbaarmakende elementen die het bevat.

2° Van zijne gelijkmatigheid.

3° Van zijnen natuurlijken staat.

⁂

De landbouw-waarde van een meststof hangt voord af van de hoeveelheid nuttige elementen die het inhoudt. Men kan niet als meststoffen een stof aanschouwen dat, ten minste, niet een van deze vier elementen bevat : Stikstof, phosphoor, potasch of kalk. Een meststof dat deze vier elementen inhoudt, is een *volledig* meststof.

Een meststof dat ten minste twee vruchtbaar makende elementen inhoudt, is een *oncolledig* meststof.

Een *enkel* meststof houdt slechts een van deze elementen in.

In het algemeen moet de landbouwer slechts enkele of onvolledige meststoffen koopen. Het is heel zelden mogelijk volledige meststoffen redelijk te gebruiken.

Tongeren, den 7 januari 1887.

H. R. JULIEN.

Stads- & provincie nieuws.

Wij hebben in ons nummer van donderdag gemeld dat in de nacht van den 3den tot den 4den januari een gevangene er in gelukt was uit het gevangenhuis van Tongeren te ontsnappen. Ziehier eenige nadere bijzonderheden.

De genaamde Polus Arnold was voorloopig in de gevangenis opgesloten. Hij zal waarschijnlijk voor het hof van assisen verschijnen uit hoofde van verscheidene diefstallen met inbraak. Zoo het schijnt, heeft hij, bij middel van een stuk ijzer van den calorifere die de cellen verwarmt, den kalk doen uitvallen die zich tusschen de rensterplaat en de kareelen bevindt. Alsdan heeft hij de kareelen losgemaakt, er eenige van uitgenomen en is er in gelukt eene opening te maken waardoor hij buiten geraken kon. Polus heeft toen de bedlakens en de beddekens aanen geknoopt, hij heeft ze vast gemaakt aan de ijzere spomen die aan het venster der cel staan en heeft zich zoo op de opene plaats laten nederzakken. Hij heeft toen de muur van den hof bereikt die de gendarmerie van de gevangenis afscheidt.

Van op den wastanpen wal ziet men heel goed de plaats waardoor Polus ontsnapt is. Het is bijna niet te begrijpen hoe een menschen lichaam door zulk eene kleine opening heeft kunnen doorgaan.

Volgens de ontsnapte verklaart, want hij is op nieuw aangehouden en hij legt zijne daad breedvoerig uit, zou hij kwetsuren aan den voet bekomen hebben met af te springen. De koord die hij gemaakt had was te kort om het op den grond af te laten. Polus heeft een gedeelte van het kanton Loon doorloopen zonder juist te weten waar hij zat. De gendarmerie heeft hem om 3 uren 's morgends begonnen op te zoeken en zij heeft hem 's anderendaags 's morgends in eene weide te Mettecoven terug gevonden.

Zijn hoofd en zijne voeten waren bloot. Hij was zoo stijf van konde dat hij niet meer gaan kon. De gevangene is in eenen ellendigen toestand op eene goed bedekte kar, naar de gevangenis van Tongeren terug getracht geworden.

Polus heeft nog verklaard dat de drie dieven van Ulbeek, die heden onder de handen van het gerecht zijn, 's donderdags voor de uitbraak, op den weg van de gevangenis naar het tribunaal hem ontwerp gemaakt hadden, alle drie op dezelfde nacht te ontsnappen. Men moet denken dat door de eene of de andere reden de twee andere gevangenen het ontwerp niet hebben kunnen verwezenlijken.

⁂

Verleden zondag had het jaarlijksch avondmaal der *Une* plaats en verleden donderdag vergaderden zich de leden der *Concordia* insgelijks op hun jaarlijksch avondmaal.

Zeeden namen er zooveel leden aan deze feesten plaats. Alles zing er opperbest en toen de reeks der toasten ten einde was, werd het woord aan de zangers en de declamators gegeven. Alle liefhebbers die zich lieten hooren werden deftig toegejuicht en met recht.

De *Une* en de *Concordia* hebben daar het beste bewijs van haren voorspoed en van haren altijd groeienden voortuitgang gegeven.

⁂

Zijn militaire leden benoemd van den militieraad in de provincie Limburg gedurende het jaar 1887 :

De majoor graaf Van der Stegen de Putte, plaats-commandant te Hasselt ;

De majoor Wolters van het 6e linie-regiment en de eerste kapitein Laurent der gendarmen.

⁂

M. le Chevalier Schaetzen, représentant, et Mme Schaetzen, recevront, sans invitations, dimanche 23 de ce mois à 7 heures.

⁂

L'indicateur des chemins de fer pour le mois de **janvier** 1887, est en vente chez M. COLLÉE libraire, Grand'Place, 37-39, à Tongres. Prix 25 centimes.

BINNENLAND.

Men schrijft uit Luik :

De gemeenteraad van Luik heeft besloten een patent te stellen op het beroep van advokaat.

— Uit Luik wordt gemeld dat in de mijn der Awirs, Nieuwdelesse, eene ontploffing van mijngaz heeft plaats gehad. Zeven personen hebben wonden bekomen. Een hunner zal die niet overleven.

— Men meldt uit Verviers :

Onze stad is de eerste, die voor het jaar 1887 eene misdaad aan te teekenen heeft. In eene herberg nabij het slachthuis zaten op nieuwjaardag een twintal Eitzassers, allen spinners, in eene fabriek van deze stad. Onder dezen waren de drie

---

2

DE AANVAL

DER

BOKKENRIJDERS

TEGEN HET

KASTEEL VAN SCHEURENHOF. (1)

(VERVOLG.)

Toen de mannen voor den ridder gekomen waren nam de drossaard het woord.

— Edele heer en meester, zeide hij, wij komen u onze hulp aanbieden. Gij zijt altijd goed en milddadig voor ons geweest ; het betaamt dat wij ons dankbaar toonen.

Het gelaat des ridders verlichtte zich op deze woorden ; hij overzag den kring dezer moedige dorpelingen die hem te hulp snelden, en noemde hen den eenen na den anderen met hunne namen als oude kennissen. Maar zijne oogen schenen met verwondering gevestigd op een aangezicht dat zich in een der duisterste hoeken van de zaal scheen te willen verbergen. Het was een sterk gespierde jongeling, wiens voorhoofd door de zon verbrand was, en wiens armen eenen boom zouden hebben ontworteld.

(1) Verboden na te drukken.

— Hé ! Marten ! riep de ridder uit, hoe komt het dat ik u tusschen mijne vrienden vind ?

— Ridder van Scheurenhof, antwoordde de jongeling, ik ben slechts de vijand van uwe haren en patrijzen, omdat mij dunkt dat God geenen meester aan de vogelen der lucht en aan het wild der bosschen gegeven heeft. Gij hebt mij dikwijls getoond dat gij er anders over oordeelt, zonder dat gij mij nogtans ooit met onmenschelijkheid over mijne stroopereyen gestraft hebt, gelijk gij het hadt kunnen doen. Heden zijt gij in gevaar en mijn arm en mijn geweer zijn tot uwen dienst.

De grijsaard was diep bewogen : zich naar de mannen van Hoensbroek draaiende :

— Mijne vrienden, zeide hij, ik heb slechts twee zaken te verlangen : eerstens de redding mijner dochter, tweedens dat de hemel mij in staat stelle van u ooit te beloonen zoo als gij het verdient. Doch uwe hulp kan ik niet aannemen, omdat gij zelven uwe vrouwen en kinderen te verdedigen hebt. Indien de Bokkenrijders wisten dat gij u hier bevindt, dan zouden zij voorzeker uwe huizen verbranden, uwe akkers verwoesten en u allen tot den bedelzak brengen. Gij, Marten, kunt alleen hier blijven, gij zijt jongman en hebt niets te verliezen. Ik noem u van heden mijnen eersten boschwachter. Gij zult u goed van dat ambt kwijten, want niemand kent beter dan gij al de voetpaden mijner bosschen. Gij, vrienden, keert naar uwe woningen terug.

Dit zeggende gal hij de hand aan den drossaard en aan zijne gezellen die droefgeestig de zaal verlieten.

Nauwelijks waren zij buiten het kasteel in het voetpad dat naar Hoensbroek leidt, of een ruiter, dien zij in de duisternis niet herkenden, kwam in vollen draf langs hun voorbij gereden. De ruiter joeg recht naar Scheurenhof en eenige oogenblikken er na klonk het gevest van zijnen degen op de groote poort van het kasteel.

— Wie klopt er ? vroeg Marten met het jachtgeweer van zijnen meester gewapend.

— Een vriend die den ridder van Scheurenhof verlangt te spreken, antwoordde eene onbekende stem.

De deur werd geopend en de ruiter ging binnen. Marten draaide den loop van zijn geweer naar den vreemdeling en zeide :

— Kom nader bij tot onder dezen lantaarn, en zeg wat gij vraagt.

— Ik heb het u gezegd, ik wil den ridder spreken.

— Wie zijt gij ?

— Dat zal uw meester weten.

Marten trok zijn geweer terug. Hij had den vreemdeling herkend.

— Hoe ! het zijt gij, edele heer, hernam hij verwonderd. Volg mij.

Beiden gingen naar de groote zaal waar de ridder van Scheurenhof, Mechtildis en de oude priester den brand van het kasteel van Hegen aanschouwden die allengskens verzwakte.

— Wacht hier tot dat ik uwe komst aangekondigd hebbe, zei Marten tot zijnen gezel.

Op deze woorden opende hij de deur van de zaal en zei met luider stem : de edele heer Walter van Hegen. » Deze naam viel als een donderslag in de kamer.

De jongman naderde den grijsaard en boog zich diep neder.

— Edele heer ridder, zeide hij, nu ben ik de zoon uws vijands niet meer. De brand heeft mij uit mijn huis verdreven en doet mij voortaan als weeskind op de aarde dwalen. Mijn vader is gedood, mijne moeder is gedood, ik heb geene familie en geen dak meer, ik komu eene plaats onder het uwe vragen.

— Jongeling, antwoordde de ridder, de gastvrijheid is eene oude gewoonte van mijn huis ; wees welkom. Ik bied u heden eene schuilplaats aan die mij zelve misschien morgen niet meer zal toebehooren.

— Edele ridder, zoo mijn hart sterk is, mijn degen is even sterk, antwoordde de jongeling met opgelogenheid.

De ridder van Scheurenhof ging Walter verzoeken van plaats aan tafel te nemen en het avondmaal met hem te deelen, toen Marten ontsteld binnen kwam. Hij wierp eenen mistrouwenden oogslag op Hegen en naderde den ridder.

— Wat nieuws is er, Marten ? vroeg de grijsaard.

— Ik heb u iets te zeggen, heer ridder.

— Spreek, Marten, de edele heer van Hegen is mijn gast, ik heb geene geheimen voor hem.

— Wel, hernam de knecht, mijn engel bewaarder gal mij zeker de gedachte in, van een wandelingje rond het kasteel te doen om te hooren wat er omgaat. Aan de groote poort vond ik Jan-Mankbeen, de speelman van het dorp. Hij erkende mij, en daar wij elkander meer in de herbergen dan in de kerk gezien hebben, vroeg hij mij of ik hem wilde helpen het kasteel alspieden en middelen beramen om Scheurenhof in de handen der Bokkenrijders te doen vallen.

— Zij zullen mij met vangen gelijk eene rat in eene val, riep de grijsaard uit. De gramschap heeft mij de krachten terug gegeven die de ouderdom mij ontnomen heeft. Zij zullen voelen hoeveel kracht mijn arm nog heeft, hoe scherp mijn degen is en hoe ver mijne karabijnen dragen !..... Is de speelman vertrokken ?

— Neen, edele ridder, ik heb geveinsd hem te willen onderstemmen om hem des te zekerder als een vos te vangen.

— Hangt hem aan den hoogsten toren van mijn kasteel !

— Dunkt u niet, edele ridder, dat het voorzichtiger ware van hem nog eenige oogenblikken in leven te laten om de aandacht der Bokkenrijders niet te ontwaken ? Wij hebben daarna nog tijd genoeg om hem de flikkers tusschen hemel en aarde te doen slaan.

— Gij hebt gelijk, antwoordde de ridder, ziehier wat ons te doen staat. Gij, Marten, zult van zen van den speelman uwe hulp te bieden ; gij zult hem in het kalvarieboeck leiden en hem doen gelooven dat deze nacht een troep gewapende mannen ons ter hulp zal komen. Alle onze mannen zullen, gewapend en te paard, een omweg in het bosch maken en drie of vier maal de plaats voorbijrijden waar Marten en Jan-Mankbeen zullen verbeiden zijn. De speelman zal voorzeker aan de troevers doen gelooven dat een sterk garnizoen te Scheurenhof aangekomen is.

Deze list werd dadelijk uitgevoerd en had den besten uitslag. Een uur middernacht was hier er een ontzettevoorspellend gerucht onder de Bokkenrijders. — Er zijn gewapende troepen te Scheurenhof aangekomen.

Een ontzettende troep ruiters, herhaalde Jan-Mankbeen, alle van het hoofd tot de voeten gewapend en gereed om ons de overwinning duur te doen koopen.

— Hoeveel hebt gij er geteld ? vroeg de kapitein.

— Een groot getal, hernam de speelman. De duisternis heeft mij niet toegelaten van hen te onderscheiden, maar ik heb hunne wapens zien blinken bij het flauwe licht der maan en hunne